

Fornybar energi og klimabløffen

Ole Henrik Ellestad*

Andelen av fornybar energi er bare på noen få prosent i global sammenheng. Fornybar energi er anslagsvis dobbelt så dyr, produseres ofte til feil tid, gir problemer med innfasing i nettet og er veldig dyr å lagre. Det overbeviser ikke folk om fremtidens muligheter. Så en del av medietaktikken til IPCC-leiren er å nedtone svakhetene og hausse opp «grønn» energis betydning. På feilaktige premisser.

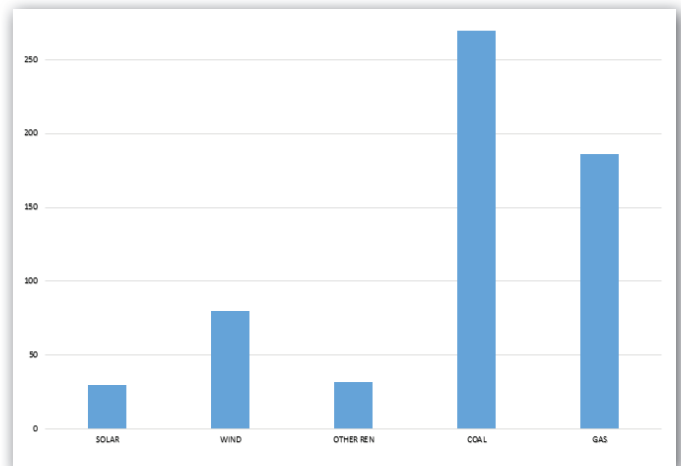
Drivhuseffekten er så komplisert å forstå at nesten alle folk har problemer. Når IPCCs vitenskapelige grunnlag i tillegg er blitt pulverisert ved at deres beregningsmodeller ikke stemmer med observasjonene er det greit å fokusere på neste kategori – klimaeffektene. Riktignok er det velkjent i vitenskapen at beregningsmodellene i enda mindre grad fungerer på det nivå. I mars 2012 kom IPCC med en rapport der de konkluderte med at ekstremvær ville bli dominert av naturlige variasjoner de neste 20–30 år. Aftenpostens Ole Mathismoen skrev ikke om den. Men i etterfølgende år har han hyppig omtalt effektene og alltid med en referanse i en eller annen form til at de er menneskeskapte. Og han har fått følge av mange inklusive våre myndighetsfinansierte forskningsinstitusjoner og miljøorganisasjoner. Selv ikke IPCCs dementier samt velkjente observasjoner synes å vekke særlige motforestillinger.

Den neste kategori argumenter er at nok teknologi er utviklet og kan implementeres, at det er billig og at det vil være mye, mye dyrere å vente. Men da må man skrive fordelaktig om dette. Og det har vært gjort til overmål. Noen motforestillinger knyttet til bioenergi og elbiler har fått slippe gjennom medieregien. Men ellers er et vell av informasjon formidlet i utenlandske media blitt silt bort.

Aftenpostens Ole Mathismoen, velger i en artikkel 7. 4. 2016 – å formidle deler av ovennevnte poenger ved å innby leserne til å lese om noe ekstremt positivt som man kan glede seg over. Ikke minst om fornybar energis inntog på global arena, el-biler, Kinas og øvrige verdens Parisløfter etc. Nå er det håp. Men hva er realitetene? Her er noen smakebiter.

Verdens fornybare energi representerer noen få prosent av verdens energitilførsel. Og slik vil det måtte være med nok energi til å løfte milliarder ut av fattigdom. Derfor er 2 500 kullkraftverk under planlegging og bygging. Utviklingsland som allerede har en høy andel «grønn» energi satser ikke på ytterligere økte andeler fordi de trenger billig energi. Eksempelvis hadde Indonesia 50% andel «grønn» energi i år 2000, mens den har falt til 40% i 2013. Fallende andeler rapporteres også i Kina, India og Mexico.

Som figuren viser økte globalt forbruk av kull fra 2010 til 2014 mer enn dobbelt så mye som sol-, vind og annen fornybar energi tilsammen. (BP statistical review of world energy) <http://www.thegwpf.com/reality-check-fossil-fuels-value-not-imperiled-by-climate-policy/>. I tillegg ses økt bruk av billig amerikansk skifergass.

Endringer i globalt energiforbruk (millioner tonn oljeekvivalenter)

Det kjempes nå mot nedleggelse i tysk og engelsk stålindustri på grunn av de vesentlig høyere energipriser fra «grønn» energi og karbonavgifter. I andre sammenhenger subsidieres «grønn» energi uten at dette omtales korrekt. Hundrevis av vindmøller i Nederland går med tap og er i fare for å bli nedlagt. Med lave energipriser vil vedlikeholdet koste mer enn inntektene. (<http://www.ntimes.nl/2016/04/14/hundreds-dutch-green-energy-wind-mills-operating-loss/>). Polsk vindindustri trues av nye lover som vil begrense vindkraft. «Lyset slukkes» når britiske myndigheter kutter subsidier til solenergi. Tysklands snuoperasjon til «grønn» energi omtales som en av de mest monumentale blundere i moderne politisk styring. Ny lovgivning i Tyskland truer fremtidig fornybar energi-produksjon.

Om dette kan man lese mer om på GWPF, energi: (<http://www.thegwpf.com/category/energy-news/>) – for eksempel om planleggingen av Kinas 1 000 nye kullkraftverk som er det viktigste elementet i fortsatt konkurransedyktig utvikling av økonomien (<http://www.thegwpf.org/content/uploads/2015/12/Truth-about-China.pdf>). Og hvorfor gjør landene dette? Fordi så mange vet at IPCCs rapporter ikke holder mål. Landene har hatt for mange naturlige variasjoner gjennom millioner av år, inklusive på 1900-tallet. Det har også Norge hatt, men her skal vi redde verden – uten at tiltakene hjelper.